

Sub steagul marxism-leninismului, sub conducerea
partidului, ÎNAINTE SPRE VICTORIA
SOCIALISMULUI ÎN PATRIA NOASTRĂ!

A 41-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

Sedinţa festivă de la Moscova consacrată celei de-a 41-a
aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

Raportul prezentat de tovarăşul A. I. MIKOIAN

Tovarăşi,
Aniversind împlinirea a 41 de ani
de la Marea Revoluţie Socialistă
din Octombrie, poporul sovietic şi
întreaga omenire progresistă sărbă-
toresc glorioasele victorii ale primei
ări a socialismului din lume.

Pe bună dreptate ziua victoriei
Marelui Octombrie este socotită cea
mai însemnată dată în viaţa ţării
noastre şi a poporului nostru, în
mişcarea comunistă şi de eliberare
naţională din întreaga lume. Acest
lucru este pe deplin explicabil. Ma-
rea Revoluţie Socialistă din Octom-
brie a deschis drum larg întregii
omeniri în lupta ei pentru pace,
pentru democraţie, pentru socia-
lism.

Infiorarea adevăratelor puteri a po-
porului, a democraţiei socialiste, co-
munitatea de nezdruclinat a naţi-
unilor şi naţionalităţilor libere care
populează Uniunea Sovietică, creş-
terea fără precedent a puterii eco-
nomice a statului nostru, avântul
umanim recunoscut acum al ştiinţei
şi tehnicii, al culturii şi artelor,
creşterea neîntreruptă a bunelor
materiale a oamenilor sovietici —
toate acestea sînt roadele reale ale
Revoluţiei din Octombrie.

Infăptuirea hotărîţii a tuturor ob-
stacolelor care frînau iniţiativa
creatoare a maselor, care le împe-
dicau să-şi dezvolte aptitudinile,
să-şi manifeste în toată am-
plora talentele, constituie una din
cele mai măreţe victorii ale revolu-
ţiei şi, în acelaşi timp, una din con-
diţiile hotărîtoare ale succeselor do-
bindite de alianţa dintre muncitori
şi ţărani în cursul transformării so-
cialiste a ţării.

Cu adevărat profetice s-au dove-
dit cuvintele marelui organizator şi
conducător al Revoluţiei din Oc-
tombrie, Vladimir Ilieci Lenin, care
a spus că niciodată ca în timpul re-
voluţiei masa poporului nu este în
stare să fie un făcitor atît de ac-
tiv al unor noi rînduiri sociale. În-
ci cu mult înainte de Octombrie,
Lenin învîta partidul să-şi însu-
şească arta de a orienta iniţiativa
creatoare a maselor spre transfor-
marea revoluţionară a societăţii.

„Trebuie — scria Lenin în car-
tea „Două tactici ale social-demo-
craţiei în revoluţia democratică” —
ca şi conducătorii partidelor revo-
luţionare să pună în astfel de vre-
muri mai larg şi mai îndrăzneţ sa-
cinele lor, ca lozincile lor să mear-
gă întotdeauna înaintea iniţiativei
revoluţionare a maselor, servindu-l a-
cestuia ca far, arătînd idealul nos-
tru democratic şi socialist în toată
măreţia şi în toată splendoarea lui,
îndicînd drumul cel mai scurt, cel
mai drept spre victoria deplină, ab-
solută, hotărîtoare”. (V. I. Lenin —
opere vol. 9, pag. 97).

Şi astăzi, aruncînd o privire asu-
pra căii străbătute de ţară, partidul
nostru se poate mîndri că a îndepl-

nit învăţăturile lui Lenin, se poate
mîndri că succesele revoluţiei au
fost consolidate şi înmulţite, că ac-
tivitatea creatoare a poporului mun-
citor se desfăşoară asemenea unui
torrent năvalnic.

În lupta pentru putere şi în con-
struirea socialismului, în apărarea
cuceririlor sale, partidul a formulat
întotdeauna sarcini şi lozinci cores-
punzînd intereselor vitale ale ma-
selor, necesităţilor urgente ale dez-
voltării socialiste.

În lupta pentru putere şi în con-
struirea socialismului, în apărarea
cuceririlor sale, partidul a formulat
întotdeauna sarcini şi lozinci cores-
punzînd intereselor vitale ale ma-
selor, necesităţilor urgente ale dez-
voltării socialiste.

Tocmai de aceea ele determină
mercu un nou aflus de iniţiativă
creatoare, entuziasm în muncă şi e-
nergie revoluţionară a claselor mun-
citoare, ţărănimii, intelectualităţii —
întregului popor.

Poporul sovietic datorază măre-
tele sale victorii rolului îndrumător
şi conducător al Partidului Comu-
nist şi al Comitetului său Central
leninist care trasează ţării sarcini
istorice, constituind farul luminos ce
îndică drumul cel mai scurt şi mai
sigur spre comunism.

Unitatea de voinţă şi aspiraţii a
partidului şi poporului, răspunsul
înfăptuit al maselor la chemările
partidului constituie cheazăşa sigură
a victoriilor noastre.

După Octombrie au devenit înţe-
lese în întreaga lume, au intrat în
toate limbile cuvintele generate de
revoluţie — soviet, bolşevic — au
început să sune într-un fel nou cu-
vintele năce, prietenie. Astăzi, în
toate colţurile globului oricine cu-
noaşte cuvîntul sovietic sputnik,
simbolul măreţelor realizări ale
ştiinţei şi tehnicii sovietice.

Succesele fără precedent în isto-
rie ale poporului sovietic sînt re-
cunoscute astăzi şi de acei care nu pot
fi numiţi prietenii noştri. Ziariştil
americani Pearson şi Anderson, de
pildă, scriu următoarele într-o carte
apărută în SUA în octombrie a. c.:
„Îesirea Rusiei din era roabei şi in-
trarea ei în era atomică constituie
marele miracol al contemporane-
tăţii”.

De acord cu aceasta, dar este cu
neputinţă să nu vezi şi un nou mi-
racol în lume — miracolul constitu-
irii măreţei comunităţi a ţărilor so-
cialiste, miracolul giganticelelor suc-
cese ale ţărilor lagărului socialist —
China, Cehoslovacia, Polonia,
Bulgaria, România, Ungaria, Repu-
blica Democrată Germană, Albania,
Republica Populară Mongolă, Repu-
blica Populară Democrată Coreeană,
Republica Democrată Vietnam. A-
cesta este mersul firesc al istoriei.

În ziua sărbătorii noastre trimi-
tem un salut frăţesc şi urări de
succese oamenilor muncii din toate
ţările socialiste, tuturor prietenilor
noştri de peste hotare care sărbă-
toresc împreună cu noi ziua Mare-
lui Octombrie!

**Anul unor noi victorii
în lupta pentru comunism**

Anul 1958 a fost marcat de noi
victorii în lupta pentru construirea

comunismului în ţara noastră. Re-
zultatele acestui an constituie o
mărturie a faptului că sub conduc-
rea partidului comunist, poporul so-
vietic a obţinut realizări romare-
bile în toate domeniile de activita-
te, luptă cu succes pentru avîntul
continuu al forţelor de producţie ale
ţării, pentru crearea unei puternice
baze tehnico-materiale a comu-
nismului.

Industria socialistă şi, în primul
rînd, baza ei, industria grea s-au
dezvoltat anul acesta, ca şi înainte,
în ritmul cel mai rapid. Planul de
stat al producţiei industriale pe pri-
mele zece luni ale anului 1958 a fost
îndeplinit în proporţie de peste 103
la sută, ceea ce reprezintă o creş-
tere de 10 la sută faţă de perioada
corespunzătoare a anului trecut.
Planul de producţie al principalelor
tipuri de produse industriale a fost
îndeplinit şi depăşit.

(Continuare în pag. 2-a).

Mitingul oamenilor muncii din oraşul Arad

Mii de oameni al muncii din toate
întreprinderile şi instituţiile oraşu-
lui Arad s-au adunat într-un mare
miting ce a avut loc în dimineaţa
zilei de 7 Noiembrie, în piaţa din
faţa Statului popular orăşenesc.

Ora 9.30. În prezidiul mitingului
lau loc tovarăşii Ioan Baba, prim-
secretar al Comitetului orăşenesc de
partid, Eugen Petruşiu, prim-secre-
tar al Comitetului raional de partid,
Iuliu Zoller, Ion Martonş şi
Gheorghe Telecan, secretari al
Comitetului orăşenesc de partid,
Irimie Şimăndan, preşedintele
Statului popular orăşenesc, Şte-
fan Oniş, preşedinte al Statu-
lui popular raional, Ioan Dionisie,
preşedintele Consiliului sindical ra-
ional, ministrul Iosif Nagy, de la u-
zinele „Gh. Dimitrov”, Barbara Czo-
bor, fruntaşă în producţie la uzinele
„30 Decembrie”, conducătorii al or-
ganizaţiilor de masă, conducătorii şi
fruntaşii din fabricile, întreprinde-
rile şi instituţiile oraşului.

Se întonează Imnurile de stat ale
Republicii Populare Romîne şi Uniu-
nii Republicilor Socialiste Sovietice.
Mitingul este deschis de tov. Ioan
Dionisie, preşedintele Consiliului sin-
dical raional. La apol cuvîntul tov.
Ioan Baba, prim-secretar al Comi-
tetului orăşenesc de partid, care în
numele şi din însărcinarea Comi-
tetului orăşenesc de partid şi a Comi-
tetului executiv al Statului popular
orăşenesc felicită pe oamenii muncii
din oraşul Arad, pentru realizările
obţinute în cinstea marii sărbători.

În cuvîntul său tov. I. Baba sub-

Tovarăşi,
An de an aniversarea Marii Re-
voluţii Socialiste din Octombrie este
sărbătorită cu însufleţire de oame-
nii muncii din lumea întreagă. Fie-
care din cei 41 de ani care au tre-
cut de la acest eveniment epocal a
învederat tot mai limpede urlaşa
sa însemnată internaţională, coti-
tura radicală pe care a produs-o în
destinele întregii omeniri.

Marea Revoluţie Socialistă din
Octombrie înfăptuită de proleta-
tul din Rusia în alianţă cu masele
ţărănimii, sub conducerea gloriosu-
lui Partid Comunist bolşevic, în
frunte cu marele V. I. Lenin — a
deschis în istoria umanităţii o cră-
nouă, era deslîşirii exploatării o-
mului de către om. Creînd că dintîi
stat socialist, statul muncitorilor şi
ţărănilor, Marea Revoluţie din Oc-
tombrie a făcut prima breşă în sis-
temul capitalist mondial. „Avem
dreptul să ne mîndrim — spunea
Lenin — să ne considerăm fericiţi
că ne-a fost dat nouă să doborîm
cei dintîi, într-un colţ al globului
pămîntesc, capitalismul”!

Urlaşa proces istoric revoluţio-

liniază importanţa Marii Revoluţii
Socialiste din Octombrie.

Revoluţia din Octombrie — se
spune în cuvîntare — a produs în
viaţa popoarelor din Rusia cea mai
radicală cotitură, deschizîndu-le
drum spre o viaţă nouă, fericită. Ea
a trezit la viaţă creatoarele cele
mari mase populare, dîndu-le po-
sibilitatea de a-şi manifesta în în-
tregime rolul de adevărate făuri-
toare ale istoriei.

Se arată apoi influenţa pe care
Marea Revoluţie Socialistă din Oc-
tombrie a avut-o asupra dezvoltă-
rii mişcării muncitoreşti internaţio-
nale, care s-a soldat cu instaurarea
puterii democrat-populare într-o se-
rie de ţări din Europa şi Asia, cau-
zînd o radicală schimbare a rapor-
tului de forţe dintre socialism şi
capitalism.

Revoluţia Socialistă din Octombrie
a însufleţit puternic lupta de eli-
berare a popoarelor coloniale şi a
suprînt, marcînd începutul crizei sis-
temului colonial al imperialismului,
deschizînd era revoluţiilor naţiona-
le coloniale. Urlaşa proces de destră-
mare a sistemului colonial, care a
început cu 41 de ani în urmă, se
desfăşoară acum împetuos.

În continuare vorbitorul a înfă-
ţişat lupta neînfrîntă şi numeroasele
iniţiative pentru coexistenţă paşni-

(Continuare în pag. a 3-a)

nar, început odată cu revoluţia din
1917, a dat naştere, într-un răstimp
scurt, unor profunde schimbări în
structura şi dezvoltarea societăţii
omeneşti. Apariţia sistemului socia-
list mondial a schimbat radical ra-
portul de forţe pe arena internaţio-
nală în favoarea socialismului. Tre-
cerea de la capitalism la socialism
a devenit conţinutul principal al
epocii noastre.

Tovarăşi,
În 41 de ani, Uniunea Sovietică
a străbătut un drum glorios marcat
de măreţe victorii. Ea a ajuns în
dezvoltarea sa la o etapă în care
făurirea comunismului nu mai este
o problemă de viitor, ci o sarcină
concretă la ordinea zilei.

Dînd viaţă planului leninist de
industrializare a ţării, poporul so-
vietic a sporit producţia globală a
întregii industrii de 36 de ori
şi producţia mijloacelor de produc-
ţie de peste 74 ori faţă de 1913. Da-
că în anul 1913, Rusia se afla în pri-
vinţa producţiei industriale în urma
Angliei de 4,5 ori şi a Franţei de
2,5 ori, acum Uniunea Sovietică rea-
lizază o producţie industrială de
două ori mai mare decît a Marii
Britanii şi de 6 ori mai mare decît
a Franţei. URSS a întrecut toate
ţările dezvoltate din Europa oeci-
dentală şi se apropie cu paşi repezi
de Statele Unite ale Americii. De
pe acum ea a depăşit industria
SUA la petrol, otel, fontă, ciment,
cărunc, ţesături de lînă etc. În
privinţa mărimii absolute a sporu-
lui mediu anual. Ritmul vertiginos,
continuu ascendent, al dezvoltării
industrii şi întregii economii so-
vietice arată clar că URSS merge
cu denin succes înspre realizarea
sarcinii istorice de a ajunge din
urmă şi a depăşi principalele ţări
capitaliste, inclusiv SUA şi în ce
priveşte producţia pe cap de locu-
tor.

URSS a devenit ţara celei mai
mari agriculturi din lume, cu un
înalt nivel de mecanizare. Vasta ac-
ţiune de desţelenire a zece de mili-
oane hectare de pămînturi virgine,
numeroasele măsuri luate în ultimii
ani de PCUS şi guvernul sovie-
tic în vederea dezvoltării agricultu-
rii au determinat obţinerea unor
realizări deosebite de importante în
creşterea producţiei cerealiere şi a
productivităţii la hectar. Între anii
1954—1957 producţia globală a agri-
culturii colhoznice sovietice a cre-
scut în medie cu 7,1 la sută, în timp
ce în SUA producţia agricolă a
crescut numai cu 1,1 la sută. În
prezent URSS produce de peste
2 ori mai mult grîu, de aproxima-
tiv 2 ori mai multă steelă de za-
hăr şi mai mulţi cartofi decît SUA.
Anul trecut, Uniunea Sovietică a a-
juns S.U.A. la producţia de lapte şi
le-a lăsat în urmă la producţia de
unt.

Superioritatea socialismului, pro-
gresele lui în întrecerea cu capita-
lismul şi-au găsit o strălucită ex-
presie în succesele ştiinţei şi teh-

nicii sovietice. Realizările epocale
obţinute de oamenii ştiinţei şi teh-
nicii sovietice în explorarea spaţi-
ului cosmic, în construirea sateliţilor
artificiali ai pămîntului, a rachetelor
ballistice intercontinentale, a navelor
aerlene reactive, în cercetările privind
stăpînirea şi folosirea energiei ter-
monucleare — au cucerit admiraţia
întregii omeniri. Oamenii de ştiinţă
din toată lumea recunosc în unani-
mitate prioritatea şi superioritatea
Uniunii Sovietice în multe domenii
ale ştiinţei şi tehnicii. Cele mai
vechi şi dezvoltate ţări capitaliste au
fost lăsate în urmă de URSS şi în
privinţa pregătirii cadrelor de spe-
cialişti de cea mai înaltă calificare.
Revista americană „Progressive” re-
cunoaşte că: „În domeniul cum sînt
învăţămîntul, ştiinţa, în care ameri-
canii se considerau odinioară de
neîntrecut, ei sînt acum întrecuţi
datorită progreselor urlaşe realizate
de o ţară care nu de mult se afla
în rîndul provocate de maşina de răz-
bol nazistă”.

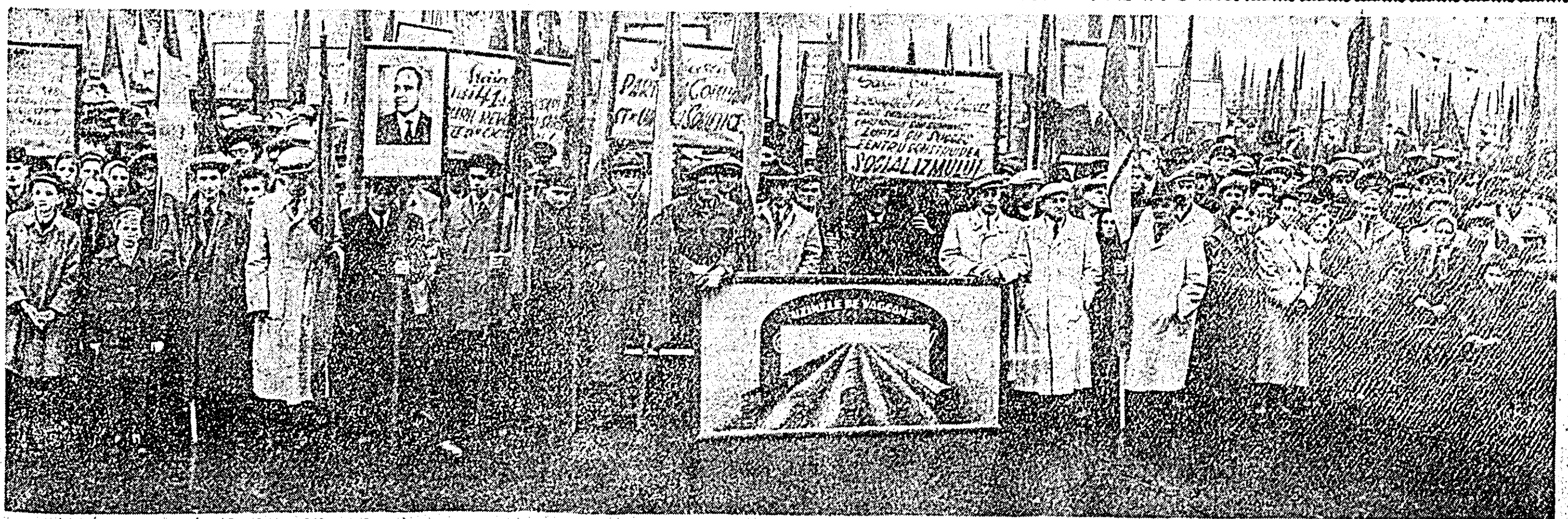
Creşterea rapidă a producţiei in-
dustriale şi agricole, dezvoltarea pu-
ternică a ştiinţei şi tehnicii în
URSS au ca rezultat ridicarea ne-
încetată a nivelului de trai al oa-
menilor sovietici. Aceasta se concre-
tizează în puternica creştere a co-
sumului populaţiei, într-un vast sis-
tem de măsuri sociale, în trecerea
la ziua de muncă de 7 şi 6 ore în-
tr-o serie de ramuri industriale, în
amplarea pe care a luat-o construc-
ţia de locuinţe.

Victoriile istorice ale construcţiei
socialismului şi comunismului în
Uniunea Sovietică sînt rodul muncii
creatoare a poporului sovietic, ro-
dul participării active a maselor de
oameni al muncii la conducerea eco-
nomiei şi statului. De-a lungul
anilor, cu abnegaţie, perseverenţă şi
curaj fără seamăn, poporul sovietic
a înfrînt şi lăchidat cumplita ina-
polere economică şi culturală moşte-
rită de la ţarism, imensele pustiri
provocate de războaiele ce le-au
fost impuse de imperialismul, nume-
roasele piedici şi greutăţi, şi le-au
făurit viaţa înfloritoare, de astăzi.

Forţa care a însufleţit şi condus
milioanele de oameni sovietici în
lupta lor eroică, revoluţionară, este
gloriosul Partid Comunist al Uniu-
nii Sovietice. (Aplauze puternice,
ovaţii). De-a lungul întregii sale
existenţe, PCUS a dovedit prin fa-
pte măreţe justetea politicii sale,
fidelitatea sa neşărmuită faţă
de învăţătura marxist-leninistă pe
care a îmbogăţit-o, soluţionînd în
mod strălucit probleme de o urlaşa
însemnată teoretică şi practică.

În curînd va avea loc un eveni-
ment de însemnată istorică mon-
dială — al XXI-lea Congres

(Continuare în pag. 3-a)

Aspect de la mitingul oamenilor muncii din oraşul Arad, care a avut loc în piaţa din faţa Statului popular orăşenesc

Raportul prezentat de tovarășul A. I. MIKOIAN

(Urmare din pagina 1-a)

Nu mai creșterea producției industriale în acest an depășește întreaga producție din 1913 a Rusiei țariste după cum urmează: energia electrică — de 12 ori, petrol — cu peste 50 la sută, ciment — de 3 ori. Uniunea Sovietică depășește astăzi Rusia prerivolucionară de 36 de ori în ceea ce privește producția industrială; producția industrială realizată acum în țara noastră în zece zile este egală cu producția întregului an 1913. În același timp în Anglia nivelul anului 1913 a fost depășit anul trecut numai de 1,8 ori, iar în Statele Unite ale Americii — de 4,1 ori. Nu constituie oare aceasta o mărturie grăitoare a superiorității incontestabile a sistemului socialist?

În timp ce în ultimii cinci ani producția industrială a crescut în Uniunea Sovietică cu 70 la sută, sporul mediu anual în cursul celor cinci ani fiind la noi de 11,2 la sută, în S.U.A. după ce producția a crescut în primii trei ani (1954—1956) cu 7 la sută, ea s-a împotmornit la acest nivel, iar din septembrie 1957 a început acolo o reducere simțitoare a producției, astăzi producția industrială nedepășind decât cu 2 la sută nivelul din 1953. Ca urmare a crizei, peste 6 milioane de muncitori au rămas cu totul fără lucru, fără a socoti pe acei care lucrează o zi de muncă incompletă.

Nu pot fi trecute cu vederea nici cifrele ce urmează. În cursul unei perioade de 12 luni (septembrie 1957—august 1958), producția de oțel din S.U.A. a scăzut, sub influența crizei, în comparație cu perioada corespunzătoare precedentă cu 32,8 milioane tone, iar la noi a crescut cu 3,6 milioane tone; extracția de cărbune a scăzut în S.U.A. cu 82,3 milioane tone, iar la noi a crescut cu 33,9 milioane tone; extracția de petrol a scăzut în S.U.A. cu 32 milioane tone, iar în U.R.S.S. a crescut cu 15,6 milioane tone.

În ultima vreme s-a înrăutățit simțitor situația economică în Anglia și în majoritatea celorlalte țări din Europa occidentală.

Anul acesta noi am făcut un nou și important pas în îndeplinirea sarcinilor economice fundamentale a U.R.S.S. — a ajunge și a depăși principalele țări capitaliste în ceea ce privește producția pe cap de locuitor.

Anul care a trecut a arătat în mod deosebit folosul adevărat al indicelui lui Lenin: „Să lăsăm mai multă inițiativă, mai multă independență organizațiilor locale, să concentrăm acolo mai multe forțe, să dăm mai multă atenție experienței practice locale”. (V. I. Lenin — opere vol. 33, pag. 9).

În lumina acestor indicații ale lui Lenin au fost de o uriașă însemnătate perfecționarea conducerii economiei, creșterea consilierilor economiei naționale, sporirea rolului repubblicilor unionale și al organelor locale în conducerea industriei și construcțiilor. Dacă în 1952 repubblicile unionale conduceau întreprinderi industriale cu producție 30 la sută din producție, astăzi ele conduc întreprinderi care dau 94 la sută din întreaga producție industrială.

În 1958 se înfăptuiește un uriaș program de construcții noi. Statul va investi în economia națională peste 230 miliarde ruble, adică cu 11 la sută mai mult decât în 1957. Totodată, trebuie relevat faptul că investițiile în economia națională pe anul acesta vor depăși totalul investițiilor făcute în toți anii primelor două cincinale, luate la un loc.

Gloriosul și eroicul nostru Comsomol, care a sărbătorit nu de mult 40 de ani de existență, are un mare rol în realizarea planurilor noastre de construcție comunistă. Să ne aducem aminte ce rol de seamă a avut tineretul nostru în valorificarea pământurilor întinse și virgine, în construirea de mine carbonifere în Donbas, în prezent comsomolii patronază construirea de furnale noi și trebuie spus că și în acest sector ei dau dovadă de eroism.

Anul acesta se vor construi șapte furnale cu o capacitate totală de 4.700.000 de tone de fontă pe an, ceea ce depășește cu 12 la sută întreaga producție de fontă a Rusiei prerivolucionară din anul 1913. Până la 1 noiembrie anul a fost dat în exploatare șase furnale cu un înalt nivel de mecanizare și automatizare, printre care două furnale dintre cele mai mari din Europa — cel de la uzina siderurgică din Cerebinsk și cel de la uzina „Krivorojsk” care produce anual aproximativ un milion de tone de fontă. În regiunea Stalino a început să producă una din cele mai mari baterii de coacă din lume, iar în regiunea Lugansk un cuplor Martin de foarte mare capacitate.

La uzina Novo-Kramatorsk se construiește un puternic laminor complet automatizat pentru laminarea continuă la cald a tablei. Productivitatea acestui laminor va egala aproape întreaga producție de laminat fieros obținută în Rusia țaristă în anul 1913.

Anul acesta s-a fost terminată construcția hidrocentralei „Lenin” de pe Volga, una din cele mai mari din lume, a fost sădărită abia fluviul Volga în regiunea șantierului de construcție a hidrocentralei și mai mari de la Stalingrad, unde încă în trimestrul IV al acestui an vor fi date în exploatare două tur-

bine de cîte 105.000 kw. Pe râul Angara se construiește puternica hidrocentrală de la Bratsk, și mai puternică decât celelalte. Ați aflat cu toții din presă că a fost pusă în funcțiune o nouă centrală atomică-electrică. A fost pus de asemenea în funcțiune primul grup electrotren al puternicei termocentrale de la Tom-Usinsk. A fost construită și dată în exploatare noua linie de înaltă tensiune pentru transportul energiei electrice Bugulma-Zlatoust care pînă la sfîrșitul anului va fi prelungită pînă la Cerebinsk. Așadar, anul acesta se creează o linie unică de înaltă tensiune Moscova-Cerebinsk, lungă de peste 1.700 km. Această linie de înaltă tensiune este cea mai mare și cea mai puternică din lume.

În politica țării în domeniul combusterilor a intervenit o cotitură conștientă în accelerarea introducerii petrolului și gazelor, dezvoltarea extracției de cărbune prin metoda la 21, intensificarea construcției de termocentrale. Economie realizate la investițiile capitale în urma acestor măsuri, în special datorită faptului că se renunță la construirea costisitoarelor mine de hîulă, vor fi folosite pentru rezolvarea altor probleme importante ale construcției.

A fost adoptat și se înfăptuiește un grandios program de dezvoltare accelerată a industriei chimice de mare însemnătate pentru întreaga economie națională și pentru avîntul producției bunurilor de consum popular.

Se pun în funcțiune numeroase întreprinderi ale industriei ușoare și alimentare. De exemplu, anul acesta în funcțiune în Kuban șapte noi fabrici mari de zahăr, iar alte șapte vor fi puse în funcțiune anul viitor. Kubanul devine un nou centru important al industriei zahărului din țara noastră.

Unind eforturile muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și oamenilor de știință, partidul a obținut anul acesta noi succese pe calea progresului tehnic, în realizarea și organizarea fabricării celor mai moderne mașini, aparate și instalații electronice, în introducerea pe scară largă în practică a telecomandei și automatice.

Productivitatea muncii în industrie va spori în 1958 cu 6 la sută în comparație cu 1957. În primele 10 luni ale acestui an au fost realizate peste plan, prin reducerea prețului de cost al producției industriale, economii de peste 8 miliarde ruble.

Anul 1958 este un an remarcabil pentru agricultura sovietică. De la plenara C.C. al P.C.U.S. din septembrie 1953 partidul a luat o serie de măsuri concrete pentru un avînt rapid al producției agricole.

Anul acesta partidul și guvernul au luat două măsuri importante în domeniul agriculturii, care modifică substanțial relațiile dintre stat și colhozuri în domeniul economic și care pun aceste relații pe un făgaș nou.

În decurs de peste 28 de ani relațiile economice dintre statul sovietic și colhozuri au fost stabilite și nîndu-se seama de faptul că mașinile agricole aparținuseră S.M.T.-urilor și nu se vindeau colhozurilor, că erau în vigoare numeroase tipuri de colectări, avînd ca principale forme livrările obligatorii, cu caracter de impozit, precum și plata în natură pentru muncile efectuate de S.M.T.-uri.

Anul acesta statul a trecut la vânzarea de mașini agricole colhozurilor (în cea mai mare parte această acțiune a fost îndeplinită), a fost introdus un sistem unic de achiziții de către stat a produselor agricole.

Noul sistem de achiziții și nolle prețuri de achiziție vor acorda un sprijin deosebit de mare acelor colhozuri care pînă în prezent rămîneau în urmă în ce privește producția agricolă, și aveau venituri mici. În prezent au fost create toate condițiile necesare pentru ca la noi să nu mai existe colhozuri slabe. Agricultura socialistă trebuie și poate să asigure un preț de cost incomparabil mai scăzut decât agricultura capitalistă și astfel poate scoate la iveală o sursă suplimentară pentru un avînt continuu al bunei stări a colhoznicilor și lucrătorilor din sohozuri, pentru reducerea continuă a prețurilor cu amănuntul, în interesul întregului popor.

O astfel de cotitură hotărîită și curajoasă în relațiile cu colhozurile și în politica colectărilor a putut fi înfăptuită numai de partidul comunist care, ferm convins de forțele sale și bucurîndu-se de încrederea generală a țărînimii colhoznice și a întregului popor, a obținut înflorirea economiei și puterii patriei noastre socialiste.

Anul acesta în țară a fost strînsă o recoltă bogată, colectările se apropie de sfîrșit și putem face un bilanț îmbucurător. A fost depășit planul la colectările de cereale, au fost colectate 3.491.000.000 puduri de grîne, ceea ce este o cifră considerabil mai mare decât cea realizată în cursul anului 1956, an record în ce privește producția agricolă. Anul acesta, s-a recoltat stîc de zahăr cu peste 30 la sută mai mult decât în anul 1957 — an cu o recoltă îmbelșugată.

Pînă la 1 noiembrie s-au însoțat în țară 145.000.000 tone de nutreț pentru vite față de 88.000.000 tone cît s-a însoțat anul trecut, din care de două ori mai mult porumb decât în 1957.

Aceste succese creează condiții bune pentru creșterea animalelor în perioada următoare de toamnă și iarnă și pun bazele unui nou avînt al creșterii animalelor în 1959.

În primele 10 luni ale anului acesta s-au colectat cu 581.000 tone de carne de vită și cu 1.139.000 tone de lapte mai mult decât în aceeași perioadă a anului trecut, și aceasta în condițiile desființării livrărilor obligatorii către stat. Anul acesta producția globală de lapte în țara noastră va atinge nivelul Statelor Unite.

Bilanțul colectărilor de anul acesta reprezintă un dar frumos oferit statului sovietic de țărînimia colhoznică, de muncitorii și funcționarii din sohozuri în cinstea celei de-a 41-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Viața a confirmat pe deplin justetea îndrăznețelor hotărîri ale partidului cu privire la S.M.T.-uri și colectări. Acum mașinile agricole sînt folosite mai bine decât înainte, planurile de colectări sînt depășite, întreaga noastră agricultură merge pe linie ascendentă.

Odată cu bilanțul producției agricole din acest an încheiem de fapt o etapă parcursă de țară de

rilor comerciale și să se antreneze în această muncă întregul activ obștesc care cunoaște nevoile populației, poate verifica activitatea aparatului comercial, poate dezvălui lipsurile, și ceea ce este esențial, poate obține lichidarea lor.

Un mare avînt a luat construcția de locuințe. Pentru a ne da seama de proporțiile grandioase ale acestei construcții este suficient să spunem că în 1958 se vor construi pentru populația urbană case de locuit cu o suprafață totală de peste 62 milioane metri pătrați, adică cu 50 la sută mai mult decât s-a construit în cursul celui de-al doilea cincinal. Se dezvoltă de asemenea rapid construcția de case de locuit cu forțele proprii ale colhoznicilor și ale intelectualilor de la sat.

Creșterea bunei stări a oamenilor muncii din țara noastră, largile acțiuni întreprinse de stat pentru ocrotirea sănătății au asigurat populației o stare mai bună a sănătății și o mai mare longevitate. În țara noastră la 10.000 de locuitori sînt 17 medici, în timp ce în Rusia țaristă la 10.000 de locuitori nu exista decât un medic, iar în S.U.A.,

cu poporul în problemele de importanță vitală ale construcției noastre economice, de stat și culturale, considerînd că aceasta este o condiție extrem de importantă a succesului în mersul nostru continuu înainte.

În viitorul cel mai apropiat partidul va supune discuției întregul popor cifrele de control ale planului de șapte ani de dezvoltare a economiei naționale. Cea mai largă participare a muncitorilor, colhoznicilor, inginerilor și tehnicienilor, oamenilor de știință, a tuturor oamenilor muncii al Uniunii Sovietice la discutarea problemelor privind perspectivele dezvoltării noastre va contribui să scoatem la iveală posibilitățile noastre, să găsim soluții juste, să pregătăm poporul pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor pe care le va trasa congresul partidului.

Întregul popor sovietic a primit

Lupta pentru pace — linia generală a politicii noastre externe

Tovarășii! Doi factori de cea mai mare importanță caracterizează actuala situație internațională. Pe de o parte, forțele imperialismului și reacțiunii se străduiesc să submineze pacea, să creeze cînd într-un loc cînd într-altul focare de război, să țină lumea într-o stare de neliniște și îngrijorare, să facă echilibristică în pragul războiului. Pe de altă parte, și aceasta este esențial, în ciuda acestor încercări ale cuceririlor reacționare, relațiile internaționale se dezvoltă în epoca noastră în direcția întăririi forțelor păcii, democrației și socialismului.

După cel de-al doilea război mondial, raportul de forțe pe arena internațională s-a modificat radical. Aceasta a permis Congresului al XX-lea al partidului nostru să tragă istorica concluzie că războiul nu mai este o fatalitate inevitabilă, că în lume există acum forțe care pot să preîntîmpine războiul. Evenimentele din ultimii ani au confirmat justetea acestei teze importante.

O foarte mare însemnătate pentru unirea forțelor comunismului sub steagul marxism-leninismului și pentru lupta pentru pace, pentru socialism au avut constăturile reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste și al tuturor partidelor comuniste și muncitorești care au participat anul trecut la Moscova la sărbătorirea celei de-a 40-a aniversări a lui Octombrie.

În anul care a trecut s-a întărit și mai mult coeziunea marelui comunități a țărilor socialiste, unitatea ideologică a partidelor comuniste și muncitorești din întreaga lume pe baza internaționalismului proletar, ceea ce s-a manifestat și în riposta unanimă, nimenicitoare dată revizionismului contemporan.

În Declarația constăturii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste se stabilește cu precizie ce forțe sociale puternice ale contemporaneității sînt în stare să asigure pacea, să înlăture primeleia unui război.

Invincibilul lagăr al statelor socialiste.

Starea lubitoare de pace din Asia și Africa, care s-au situat pe poziții antimprialiste și care formează împreună cu țările socialiste o vastă zonă a păcii.

Clasa muncitoare internațională și avangarda ei — partidele comuniste. Mișcarea de eliberare a popoarelor din coloniile și semicolonii.

Mișcarea de masă a popoarelor pentru pace, inclusiv în țările imperialiste.

Popoarele țărilor din Europa care și-au proclamat neutralitatea, popoarele Americii Latine.

Speranțele fiecăruia om al muncii din lume, „Manifestul Păcii” spune: „Războiul nu este inevitabil, războiul l se poate pune stavilă, pacea poate fi apărută și consolidată”.

În ultimii trei ani imperialismul a creat cîteva focare de război, războiul însă a fost preîntîmpinat de forțele țărilor socialiste, ale tuturor statelor și popoarelor lubitoare de pace.

În 1956 Anglia și Franța, împreună cu Israelul, au atacat Egiptul. După mai puțin de un an, S.U.A. și Anglia au pregăt看 cu sprijinul Turciei agresivitatea armată împotriva Siriei. În ambele cazuri, prin eforturile Uniunii Sovietice, ale tuturor țărilor socialiste și ale altor state lubitoare de pace, datorită luptei eroice a popoarelor din țările arabe, agresivitatea a fost curmată, agresorii au fost alungați în mod rușinos din Egipt, ei nu au îndrăznit să atace Siria.

Imperialismul american și colonialismul olandez au săvîrșit cu sprijinul altor puteri coloniale, membre ale NATO, o agresivitate indirectă împotriva Republicii Indonezie, au organizat acolo o rebeliune armată. Datorită avîntului patriotic al poporului indonezian și sprijinului acordat indoneziei de țările socialiste și de alte state lubitoare de pace, rebeliunea a fost lichidată, Indonezia și-a apărut independența națională. Cu acest prilej blocul agresiv al NATO s-a demascat pe deplin ca stat major al puterilor imperialiste în lupta împotriva mișcării de eliberare a popoarelor din țările Asiei și Africii.

Acum cîteva luni, cînd în Liban a început lupta internă pentru înălturarea guvernului antipopular, puterile imperialiste, și în primul rînd S.U.A., au început să concentreze flota și trupe în jurul acestui stat mic. Cînd însă în Irak s-a produs

cu uriașă însuflețire știrea convocării Congresului al XXI-lea al partidului, împlîndîndu-l prin avînt în muncă, spin noi realizări.

„La noi, spune Lenin, nimeni nu va crede într-o repeziciune fantastică a oricăror schimbări, în schimb însă într-o repeziciune reală, într-o repeziciune în comparație cu orice perioadă de dezvoltare istorică lăuată așa cum s-a desășurat ea, — într-o astfel de repeziciune, dacă mișcarea este condusă de un partid cu adevărat revoluționar, într-o astfel de repeziciune noi credem și o astfel de repeziciune o vom obține cu orice preț”. (V. I. Lenin — vol. 33, pag. 384).

Întrăm într-o nouă etapă de dezvoltare, etapa dezvoltării și mai importante a forțelor de producție ale țării, la înalțării rapide a patriei noastre pe calea spre comunism.

o explozie revoluționară care a dus la falimentul vechiului regim și la nașterea Republicii Irak, trupele americane au debarcat în Liban și au ocupat țara, urmărînd nu numai să înăbușe voința poporului libanez, ci și să sugrume revoluția din Irak, La rîndul ei, Anglia a sprijinit această acțiune agresivă și, profitînd de atmosfera aventurilor militare create de imperialismul în Orientul apropiat, a ocupat Iordania.

Uniunea Sovietică, țările socialiste și celelalte state lubitoare de pace s-au ridicat cu hotărîre în sprijinul luptei popoarelor țărilor arabe împotriva agresivității imperialiste și au obținut ca ONU să adopte o rezoluție cu privire la retragerea trupelor din Liban și Iordania. Și aici imperialismul, colonialismul au fost nevoite să se oprească și să dau înapoi. Imperialiștii americani și englezi au trebuit să plece acasă cu buzele umflate. Ei s-au demascat din nou în fața tuturor popoarelor și în primul rînd în fața popoarelor arabe.

Nici nu s-a stîns bine focarul de incendiu din Orientul apropiat cînd americanii au și început să atîțe focul unui alt focar de război creat de ei anterior prin ocuparea insulei Taiwan.

Amenințările generalilor americani că vor ataca Republica Populară Chineză că vor distruge cu bombe atomice străvechile orașe chineze au avut drept efect strîngerea într-o măsură și mai mare a rîndurilor poporului chinez, au provocat un mare avînt patriotic și au făcut să crească hotărîrea poporului chinez de a-și apăra țara și independența, de a obține eliberarea teritoriilor chineze care mai sînt încă ocupate de imperialismul străin și de agenții lor.

Uniunea Sovietică a sprijinit cu hotărîre Republica Populară Chineză, declarînd prin scrisoarea adresată de președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N.S. Hrușciov, președintelui Eisenhower, că noi vom considera un atac împotriva Republicii Populare Chineză ca un atac împotriva Uniunii Sovietice. Aceasta a avut efectul unui dus rece pentru capetele infernalitate ale generalilor și politicianilor americani care au pierdut simțul măsurii. Datorită politicii sale de pace, R.P. Chineză a reușit să împlinescă întregul conflict din regiunea Taiwan, deși elica militaristă americană continuă să agite toată războiul în apropierea litoralului chinez.

Din nou a fost demascat imperialismul american care și-a asumat funcția de jandarm mondial, care prin pretențiile sale nebunești la dominația mondială creează focare de război ba într-o parte ba într-alta a globului pămîntesc. Pretutinduri el se lovește însă de hotărîrea de fier a popoarelor lubitoare de pace de a curma agresivitatea și de a apăra pacea. Uneltirile agresorilor impun în mod imperios ascultarea la maximum a vigilenței, întărirea capacității de apărare, perfecționarea armatei sovietice, armata poporului care stă cu credință de strajă cuceririlor revoluției din Octombrie.

Faimoasa politică „de pe poziții de forță” și de echilibristică „în pragul războiului” a domnului Dulles suferă un eșec. Toate aceste doctrine de „reținere”, „respingere”, „încercuire” și „eliberare” nu sînt decât o mătură la extremul neechilibrat și a aventurismului cercurilor agresive din S.U.A. Această politică a devenit odioasă nu numai popoarelor altor țări, ea nu numai că agravează divergențele dintre S.U.A. și aliații lor, dar stîrnește proteste chiar în rîndurile poporului american.

Numeroși reprezentanți ai vîieii publice și oameni politici din S.U.A. au luat deschis atitudine împotriva acestei politici. Senatorul Fulbright, de pildă, referîndu-se la caracterul aventurist al politicii S.U.A., scrie că în S.U.A. „are loc în gîaoace un proces invizibil de destrămare”. Asemenea voci lucide pot fi auzite tot mai des în S.U.A. în cele mai diferite cercuri. Marele industriaș american Cyrus Eaton, care a vizitat anul acesta Uniunea Sovietică și care nu o dată a dat dovadă de obiectivitate în aprecierile sale, constată: „Sînsura țară unde oamenii întorc întotdeauna capul ca să vadă dacă nu-l spînează cineva sînt Statele Unite. Pînă și congresmenii care consideră că Dulles este un prost desăvîrșit se tem să spună acest

(Continuare în pag. 4-2.)

Cuvîntarea tovarăşului I. GH. MAURER

(Urmare din pag. 1-a).

extraordinar al PCUS, ce va avea de dezbătut programul unor noi realizări grandioase în industrie, agricultură, ştiinţă şi tehnică, al unui arhitect precedent al dezvoltării forţelor de producţie în Uniunea Sovietică. El va marca o nouă etapă în desfăşurarea operei de construire a comunismului în URSS.

Tovarăşi,
Victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie şi construirea socialismului de către poporul sovietic au scos la iveală ceea ce e esenţial, fundamental şi obligatoriu pentru trecerea de la capitalism la socialism în orice ţară.

În epoca istorică inaugurată de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, popoarele dintr-un şir de ţări din Europa şi Asia, păşind sub conducerea partidelor marxist-leniniste, pe drumul luminat de experienţa PCUS, de învăţătura marxist-leninistă, s-au rupt din lanţurile imperialismului şi au trecut la construirea orînduirii noi lipsite de exploatare. S-a creat astfel sistemul socialist mondial, puternic şi lagăr al socialismului. (aplauze)

Desfăşurarea revoluţiei şi a construcţiei socialiste în tinerele ţări socialiste a confirmat valabilitatea universală a experienţei PCUS, a dovedit caracterul de lege generală, pe care-l au asemenea trăsături ale acestei experienţe cum sînt: cucerirea puterii de către oamenii muncii şi instaurarea dictaturii proletarietului, rolul conducător al clasei muncitoare în frunte cu partidul marxist-leninist în înfăptuirea revoluţiei proletare şi construirea socialismului, alianţa clasei muncitoare cu masele principale ale ţărilor şi alte părţi de oameni al muncii, trecerea în proprietatea obştească a principalelor mijloace de producţie.

Desfăşurarea revoluţiei în ţara noastră — arată tov. Gh. Gheorghiu-Dej — a demonstrat încă o dată că leninismul este o teorie şi o tactică universal valabilă, care dă partidului marxist-leninist putinţa de a se orienta în cele mai diferite şi complexe împrejurări ale luptei de clasă. Nu există alt drum de construire a socialismului decît acela indicat de marxism-leninism, verificat de experienţa istorică a glorioşului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, ca şi de experienţa propriului nostru partid şi a altor partide comuniste şi muncitoreşti din ţările de democraţie populară. Acesta este drumul înlocuirii puterii claselor, exploatare şi al instaurării puterii clasei muncitoare — singura clasă revoluţionară pînă la capăt, forţa conducătoare a luptei maselor asuprite şi exploatare; este drumul consolidării continue a acestei puteri şi al construirii orînduirii noi, socialiste, (aplauze puternice).

Aplicarea creşterii a principiilor generale ale revoluţiei şi construcţiei socialiste, potrivit condiţiilor istorice concrete a dat putinţa ţărilor de democraţie populară să obţină mari succese în construirea socialismului, să-şi dezvolte puternic economia şi cultura, să realizeze transformări, care în alte condiţii ar fi necesitate secole. Este deosebit de grăitor faptul că se înfăptuieşte astăzi în China, pînă nu de mult o ţară semicolonială şi semifeudală. Acest salt se exprimă, între altele, în faptul că faţă de 1949 producţia industrială a crescut de peste 6 ori. Anul acesta producţia de oţel se va dubla ajungînd la 10.700.000 de tone şi într-un timp foarte scurt ea va atinge şi va depăşi producţia Angliei.

Un factor de cea mai mare însemnătate în obţinerea marilor succese ale ţărilor socialiste sînt relaţiile statornicite între ele, relaţii al căror conţinut principal este colaborarea frăţească şi ajutorul tovarăşesc reciproc. Marele ajutor frăţesc, internaţionalist pe care Uniunea Sovietică l-a acordat şi-l acordă celorlalte ţări socialiste, colaborarea între toate aceste ţări face posibil ca — aşa cum a arătat tovarăşul N. S. Hruşciov — nivelul de dezvoltare economică a ţărilor sistemului socialist mondial să se egalizeze pe viitor; toate ţările se vor ridica la nivelul celor înalte, dar nici ele nu vor rămîne pe loc, ci se vor dezvolta continuu, încît să intre toate împreună în comunism (aplauze îndelung).

Propaganda imperialismului încearcă să defăimeze relaţiile de într-ajutorare frăţească dintre ţările lagărului socialist, bazate pe internaţionalismul proletar, pe deplină egalitate în drepturi, pe avantajul reciproc, tocmai pentru că aceste relaţii pun în lumină şi mai puternic adevărata faţă a relaţiilor dintre ţările capitaliste, caracterizate prin înrobirea şi jefuirea celui mai slab de către cel mai tare. Ar putea să se arate domnilor imperialişti mîcar o singură ţară din lumea capitalistă, care pornind de la un nivel de dezvoltare asemănător celui în care se găsea ţara noastră acum 10 ani, să realizeze, cu ajutorul SUA, măcar pe departe progresele care s-au

înăfăptuit în ţara noastră? Ori cît ar căuta, n-o vor găsi, pentru că nu există. În schimb, există nu o ţară, ci foarte multe, cărora ajutorul american le-a adus pierdere, independenţă, atragerea în blocuri agresive, sleirea resurselor lor economice, inflaţia, creşterea mizeriei maselor muncitoare.

Istoriile victoriilor ale lagărului socialist, în frunte cu URSS, au o imensă însemnătate pentru întreaga omenire. Ele exercită o puternică influenţă asupra conştiinţei oamenilor muncii din ţările capitaliste, le dovedesc superioritatea socialismului în întrecerea cu capitalismul, le arată drumul ca un far luminos, îl mobilizează la luptă şi mai activă pentru eliberarea din sclavia capitalistă şi pentru transformarea socialismului a societăţii. Creşte tot mai mult mişcarea de eliberare naţională a popoarelor din ţările coloniale şi dependente. Amploarea fără precedent a acestui mişcare apropiu pe paşi repezi războiul completă a sistemului colonial imperialist. Milioane şi milioane de oameni din lumea întreagă îşi dau seama că numai comunismul lichidează definitiv exploatarea, mizeria, foametea, asigurînd un înalt nivel de viaţă şi cultură, posibilitatea pentru toţi membrii societăţii de a se bucura de binefacerile civilizaţiei, că numai comunismul în-

rolul conducător al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care ca rezultat fireşte al procesului istoric a devenit centru al mişcării muncitoreşti internaţionale, — ca şi rolul de frunte al Uniunii Sovietice în familia ţărilor socialiste. (aplauze puternice, ovăţi).

Coeziunea indisolubilă a partidelor comuniste şi muncitoreşti, a lagărului socialist şi-a găsit o înaltă expresie în Constituţiile de la Moscova ale reprezentanţilor partidelor comuniste, de la a căror desfăşurare se împlineşte un an. Documentele Constituţiilor — Declaraţia partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările socialiste şi Manifestul Păcii — au fost aprobate cu însuşirea de partidele marxist-leniniste din lumea întreagă, care le consideră o călăuză în activitatea lor. Încercările revizioniste de a dezorienta şi dezbină mişcarea muncitorească internaţională, de a slăbi unitatea şi coeziunea ei şi a lagărului socialist, au primit răspuns hotărît, unanim a tuturor partidelor comuniste şi muncitoreşti, care consideră revizionismul ca pericolul principal în mişcarea muncitorească.

Toate încercările de a scinda mişcarea comunistă internaţională, de a dezbină ţările socialiste s-au sfîrşit şi se vor sfîrşii şi în viitor de forţa crescîndă a unităţii

ajunge la interdicerea folosirii acestor arme şi la dezarmarea generală. Atitudinea obstructionistă a SUA şi Angliei în această problemă vitală pentru pacea şi securitatea generală, atitudine manifestată din nou şi în recente dezbateri din Adunarea Generală a ONU, întîmpină indignarea opiniei publice mondiale, care cere ca la actuala conferinţă de la Geneva, Statele Unite ale Americii şi Anglia să cadă de acord cu Uniunea Sovietică asupra încetării imediate şi definitive a experienţelor cu armele nucleare. Popoarele cer ca la conferinţa experţilor care va începe în curînd la Geneva, şi unde urmează să participe şi ţara noastră, să se ajungă la o înţelegere asupra măsurilor concrete ce ar trebui luate pentru prevenirea unui atac prin surprindere, concomitent cu anumite acţiuni în problema dezarmării.

Ţările lagărului socialist militează ferm împotriva înzestrării Bundeswehrului cu arme nucleare de către SUA, împotriva transformării Germaniei occidentale într-un nou focar de război. Ele sprijină lupta dreaptă a Republicii Populare Chineze pentru apărarea securităţii şi integrităţii sale teritoriale împotriva acţiunilor agresive ale SUA. Întreaga politică externă a statelor

socialiste este îndreptată spre slăbirea încercărilor internaţionale, rezolvarea paşnică a problemelor litigioase şi triumful principiilor coexistenţei paşnice între state cu orînduirii sociale deosebite.

Creşterea şi întărirea continuă a forţelor păcii crează posibilitatea reală de a zădărnici unitărilor războinice ale cuceritorilor imperialiste agresive.

Tovarăşi,
Pe drumul deschis de marea Revoluţie Socialistă, poporul român, sub conducerea partidului clasei muncitoare, a înfăptuit în ţara sa revoluţia populară.

Stăpîn pe soarta sa poporul nostru, condus de partid, a realizat însemnate progrese în dezvoltarea economică şi culturală a ţării. La tomola lor stă aplicarea consecventă a politicii leniniste de industrializare socialistă, de dezvoltare a industriei grele, cu pivotul ei — industria constructoare de maşini. Dînd dovadă de un înalt patriotism, eroica noastră clasă muncitoare a urmat

poate mîndri cu succesele pe care le-a obţinut. Aceste succese au fost dobîndite prin luptă dîră pentru lichidarea cruntelor înăpoiuri economice şi culturale moştenite de la burghezie şi moşierime, pentru înfrîngerea împotrivirii duşmanului. N-a trecut mult timp de cînd în ţara noastră erau la putere clasele exploatare, cînd muncitorii din ţara noastră exploataţi tîlhăreşte, erau răpuşi de gloanţele mitralierelor, a-tunc cînd îşi cereau drepturile, cînd ţăranii erau aduşi la sapă de lemn, decimaţi de boli, şinţi de burghezie şi moşierime în întunericul înclaturii. Regimul democrat-popular a determinat adînc schimbări în viaţa oamenilor muncii. Partidul Muncitoresc Român, în frunte cu încercata sa conducere marxist-leninistă, unit printr-o disciplină de fier, legat prin mil de fire de oamenii muncii, conduce poporul nostru spre victoria deplină a socialismului în Republica Populară Romînă (aplauze puternice, ovăţi).

Mergînd cu încredere pe drumul arătat de partid, oamenii muncii de la oraşe şi sate muncesc cu entuziasm şi abnegaţie pentru dezvoltarea economică şi culturală a patriei, pentru înfrîngerea grîutăţilor inerente perioadei de trecere de la capitalism la socialism, ştiind că rodul eforturilor lor va fi un viitor de bunăstare şi înflorire.

Tovarăşi,
Pentru toţi oamenii muncii din patria noastră, aniversarea Revoluţiei din Octombrie este sîrbătoarea marilor prietenii care uneşte poporul român cu poporul sovietic. Jertfele de singe date de ostaşii eroicii armate sovietice pentru eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist, ajutorul multilateral al Uniunii Sovietice în opera de construire a socialismului au făcut să se nască în sufletul poporului nostru sentimente de profundă recunoştinţă şi dragoste faţă de poporul sovietic. Prietenia şi alianţa cu Uniunea Sovietică şi cu celelalte ţări ale lagărului socialist este principala cheazăie a independenţei şi securităţii ţării noastre, factorul hotărîtor al progresului în toate domeniile construcţiei economice şi social-culturale. Ea este temelia de neclintit a politicii externe a Republicii Populare Romîne. Partidul, guvernul, întregul popor român întăresc neclintit prietenia cu Uniunea Sovietică şi cu toate celelalte ţări socialiste, dau o contribuţie activă la înălţarea unităţii lagărului socialist, la dezvoltarea prieteniei şi colaborării paşnice între popoare, la lupta pentru apărarea păcii în lume.

Trăscă prietenia veşnică şi indestructibilă dintre poporul român şi poporul sovietic!

Trăscă invincibilul lagăr al socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică!

Trăscă pacea în lumea întreagă! (Aplauze puternice care nu mai conţin. Asistenţa în picloare ovăţionează îndelung).

Mitingul oamenilor muncii din oraşul Arad

(Urmare din pag. 1-a).

că ale URSS şi ţărilor socialiste, arătînd că în condiţiile actuale, cînd imperialismul provoacă mereu noi focare de război, vigilenţa popoarelor, lupta lor unită pentru menţinerea păcii sînt mai necesare ca orînd.

Vorbînd despre învăţămîntele Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie ca şi despre experienţa PCUS a popoarelor sovietice, tov. I. Baba s-a oprit mai îndelung asupra succesorilor de însemnătate hotărîtoare în construirea bazelor economice ale socialismului în patria noastră, prin aplicarea fermă a politicii leniniste de industrializare socialistă. Ilustrînd prin numeroase realizări că în anul regimului de democraţie populară Romînia s-a transformat dintr-o ţară înăpoiată într-un stat industrial cu o agricultură în plină transformare socialistă, vorbitorul a accentuat mai ales realizările locale, subliniind îndeosebi entuziasmul în muncă în cinstea marelui aniversării.

Muncitorii de la Atelierele CFR secţia I-a locomotive şi-au depăşit norma cu 14 la sută faţă de angajamentele luate; muncitorii uzinei „30 Decembrie” au realizat 36.241 kg fire de bumbac faţă de angajamentele luate; la fabrica „Tebea” s-au dat peste plan 47.000 kg fire; colectul Fabricii de zahăr a dat peste plan 330 tone de zahăr, iar în ziua schimbului de onoare planul a fost depăşit cu 175 la sută. Rezultate însemnate au obţinut şi al-

Cu cîntecul şi dansul pe scenele din oraşul nostru

Cu ocazia marilor sărbători a oamenilor muncii în oraşul nostru au avut loc numeroase manifestări culturale-artistice, organizate la Palatul cultural şi la cluburile muncitoreşti de pe lîngă uzine şi fabrici.

LA PALATUL CULTURAL

Sala mare a Palatului cultural a găzduit vineri un numeros public, dornic să asiste la spectacol. Programul a fost variat şi interesant.

Rapote de aplauze au însoţit poeziile „Poemul lui Octombrie” de V. Mijakovski, recitat de Vasile Piulan (CFR), „1917” de A. Toma, recitat de Tichiciariu Elena (Tebe) ca şi frumoasele dansuri populare ale echipelor de la „Tebea”, CFR, Fabrica de zahăr, uzinele „30 Decembrie” şi „Fecloareasca” executată de solistul Octavian Hors de la „7 Noiembrie”, publicul manifestîndu-şi aceeaşi satisfacţie pentru cîntecul interpretat de cîndură de Gavriş Maria (Tebe), Tol Ioan (CFR), Crucian Florica (CFR) şi mulţi alţii.

Programul judicios alcătuit, axat în jurul evenimentului sîrbătorit, a scos la iveală creşterea continuă a nivelului artistic al echipelor de artiştii amatori, care au ajuns să satisfacă în mare măsură masele largi ale oamenilor muncii.

LA CLUBUL UZINELOR

„30 DECEMBRIE”

În faţa unei săli arhipline, formă-finiile artistice de amatori din cadrul cooperativelor meşteşugăreşti au prezentat în după-amiaza zilei de 7 Noiembrie un bogat program artistic.

Programul, des aplaudat de public, a fost interpretat cu multă măiestrie artistică. S-au prezentat foarte bine formaţiile de dansuri populare ale cooperativelor „Artex”, „Precizia” şi „Unirea”, care au fost rechemate la rampă. Cu deosebit interes au fost ascultate recităurile „Tata a fost muncitor”, „Salut revoluţiei”, „Carnet de comsomolist” recitate de tinăra Maria Schwartz, cîntecurile populare romîneşti şi maghiare interpretate de Ion Toader, Petru Verşigan, Elena Mateuş, Elena Ţirion şi alţii.

Ceea ce trebuie subliniat în mod deosebit este entuziasmul general care a domnit tot timpul în sală, atmosfera sîrbătorească în care s-a desfăşurat programul prezentat de formaţiile artistice de amatori din cooperativile oraşului nostru, în cîntecul zilei de 7 Noiembrie.

Printre colectivităţi din Şag

În sala căminului cultural din comuna Şag, peste 300 de colectivităţi şi înviorăşii romîni şi germani, au sîrbătorit împreună ziua de 7 Noiembrie.

Cu această ocazie orchestra populară a Filarmonicii de stat din Arad, dirijată de Ladislau Mîloş, împreună cu soliste vocale Felicia Gugu şi Orlana Grula au prezentat un bogat program artistic compus din melodii populare romîneşti şi germane. Colectivităţi şi înviorăşii au răspuns prin numeroase aplauze munca artiştilor arădeni.

te întreprinderi din oraşul nostru.

În lupta pentru realizarea şi depăşirea angajamentelor luate în cinstea zilei de 7 Noiembrie s-au evidenţiat numeroşi muncitori din întreprinderile noastre, printre care Ilie Socac şi Francisc Santa de la Depoul de locomotive, Mihai Lucaci şi Iosif Tud de la Atelierele CFR, Ghizela Oamă şi Etela Satmari de la fabrica „Toba”, Zorita Luncan, Rozalia Pop de la „30 Decembrie”, Stefan Bessek de la Fabrica de zahăr, Leontin Schragner de la cooperativă „Solidaritatea tîmpărilor” şi mulţi alţii.

În încheierea conferinţei tov. I. Baba a arătat că oamenii muncii din oraşul nostru îşi sporesc elanul pentru întărirea continuă a regimului democrat-popular. El sînt hotărîţi să dezvolte continuu prietenia şi colaborarea frăţească cu Uniunea Sovietică şi cu celelalte ţări socialiste, să contribuie la înălţarea lagărului socialismului şi al păcii.

Textul conferinţei a fost prezentat şi în limba maghiară de către tov. Iuliu Zoller, secretar al Comitetului oraşenesc de partid: Cuvîntările au fost subliniate de entuziasme urale şi lozinci ce exprimau recunoştinţă şi dragoste faţă de marea popor sovietic, precum şi solidaritatea cu oamenii muncii din lumea întreagă.

În încheierea mitingului, mîile de participanţi au intonat Internaţionala.

partidelor comuniste şi muncitoreşti, de unitatea lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică. (aplauze îndelungi).

Tovarăşi,
Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie a determinat o cotitură în domeniul relaţiilor dintre state şi popoare. Primul stat socialist din lume a inaugurat o nouă politică externă: politica de apărare consecventă a păcii. Această politică izvoară din însăşi natura socialismului care este vital interesat în menţinerea păcii.

În toate împrejurările, Uniunea Sovietică a acţionat nu numai în interesul securităţii şi independenţei sale proprii, ci şi ca apărătoare credincioasă şi de nădejde a libertăţii şi intereselor vitale ale altor popoare. În timpul celui de-al doilea război mondial, Uniunea Sovietică şi-a îndeplinit cu cinste misiunea ei internaţionalistă, eliberatoare, salvînd întreaga omenire de primejdia fascismului hitlerist. Victoria reformată de U.R.S.S. asupra fascismului german şi a imperialismului japonez a fost un factor de o covîrşitoare însemnătate în lupta unor popoare din Europa şi Asia — printre care şi poporul nostru — pentru răsturnarea regimului reacţionar din ţările respective şi instaurarea orînduirii democrat-populare.

În zilele noastre pacea este cea mai arătoare nădejde a omenirii. Uniunea Sovietică se ridică cu toată hotărîrea şi îşi aduce uriasul prestigiu internaţional în apărarea păcii şi libertăţii popoarelor, grav ameninţate de politica războinică, a cercurilor imperialiste agresive, în frunte cu cele din SUA.

Împreună cu Uniunea Sovietică, toate ţările lagărului socialist aduc o contribuţie activă la lupta pentru preîntîmpinarea unui nou război mondial. Alături de lagărul socialist, luptă pentru menţinerea păcii clasa muncitoare, cercuri tot mai largi ale opiniei publice mondiale, sute de milioane de oameni din lumea întreagă.

Poporul român, împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, sprijină lupta neobosită pe care o duc Uniunea Sovietică pentru încetarea imediată, necondiţionată şi pentru totdeauna a experienţelor cu armele nucleare, ca o măsură primă şi absolut necesară pentru a se

fără şovăire politica partidului, a muncii cu abnegaţie obţinînd rezultate însemnate în dezvoltarea industriei. Producţia globală industrială a crescut de circa 4 ori faţă de 1938, producţia ramurilor construcţiilor de maşini de aproape 7 ori, producţia de energie electrică de 7,4 ori. Pe baza creşterii industriei grele s-au dezvoltat toate ramurile economiei naţionale, producţia bunurilor de consum şi agricultura, ceea ce se resfringe în creşterea continuă a nivelului de trai al poporului.

Se înfăptuiesc cu succes sarcinile trasate de Congresul al II-lea al P.M.R., cu privire la transformarea socialistă a agriculturii. Ţăranii muncitori păşesc în număr tot mai mare pe calea agriculturii socialiste şi obţin rezultate însemnate în sporirea producţiei agricole. Pe măsura dezvoltării relaţiilor socialiste la sate, a sporirii producţiei agricole, se îmbunătăţesc condiţiile de trai materiale şi culturale ale ţăranilor muncitoare. Se întăreşte alianţa clasei muncitoare, cu masele largi ale ţăranilor, care vîd în clasa muncitoare un aliat şi un conducător de nădejde.

Intellectualitatea noastră aduce o contribuţie tot mai mare la opera de faurire a culturii noi, socialiste, la răspîndirea ştiinţei şi culturii în masele largi.

Un factor hotărîtor al înălţării ţării noastre pe calea socialismului îl constituie colaborarea strînsă între toate ţările lagărului socialist. Ajutorul internaţionalist frăţesc, acordat de Uniunea Sovietică, colaborarea şi într-ajutorarea cu celelalte ţări socialiste constituie un factor de mare însemnătate al dezvoltării în ritm rapid a întregii noastre economii naţionale.

Privind la drumul străbătut sub conducerea partidului, pe calea deschisă de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, poporul nostru se

Raportul prezentat de tovarășul A. I. MIKOIAN

(Urmare din pag. 2-a).

lucru. Noi sintem cel care oferim prototipul statului socialist. Este semnificativ faptul că până în Departamentul de Stat s-au găsit oameni care să divulge că 85 la sută din scrierile primite de Departamentul de Stat în legătură cu ultimele evenimente condamnă politica lui Dulles.

Tovarășii Uniunii Sovietice este solidară cu toate popoarele care și-au apărut dreptul la o dezvoltare independentă și este gata să ajute popoarele care s-au smuls din lanțurile asupritorilor coloniali, să-și întărească independența politică și economică.

Indiferent sub ce formă schimbate s-ar manifesta colonialismul contemporan, esența sa rămâne aceeași — exploatarea cruntă a țărilor dependente și semidependente. S-a redus comerțul țărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic cu SUA și cu alte cîteva state ale Occidentului, rezervele valutare ale acestor țări se epuizează rapid, ele sînt tot mai mult jefuite prin reducerea prețurilor la materiile prime vindute de ele, menținându-se sau chiar majorându-se prețurile la mărfurile livrate lor. Potrivit datelor ONU, țările slab dezvoltate au pierdut în 1957 numai din această cauză aproximativ 3 miliarde de dolari, iar anul acesta și mai mult.

„Ajutorul” acordat de statele occidentale țărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic nu constituie decât firmături ale profiturilor pe care monopolurile imperiale le acordă cu „bunavoință” popoarelor pe care tot ele le jefuiesc. Se știe, de pildă, că în august a.c., SUA au promis 100 milioane de dolari țărilor arabe dacă vor accepta planul american de „pacificare” a Orientului apropiat.

„Generozitatea” SUA este pe deplin cunoscută fără precedent dacă se ține seama de faptul că numai profiturile anuale ale societăților petroliere americane din Orientul apropiat depășesc un miliard de dolari!

În legătură cu aceasta, este cu neputință să nu-ți amintești de cuvintele lui Lenin despre America și relațiile ei cu alte țări, care pară că au fost rostite chiar astăzi: „America este puternică, toți sînt a-cum datornici ei, toți depind de ea, toți o urăsc din ce în ce mai mult: ea îl jefuiește pe toți, și îl jefuiește într-un mod foarte original”. (V. I. Lenin — opere vol. 31, pag. 433).

Tovarășii Principiului leninist al coexistenței pașnice a statelor cu orindviri sociale deosebite dobîndesc o tot mai largă recunoaștere. Guvernul sovietic la toate măsurile pentru a crea condițiile necesare în vederea unei păci trănice pe pămînt, pentru a împiedica alungarea lumii spre un război distrugător. Și în acest an, Uniunea Sovietică a făcut o serie de noi eforturi importante pentru soluționarea actualului și arătoarelor probleme a dezarmării.

Atunci cînd discutăm această problemă la ONU se afla în fața înfrîngerei, reprezentanții puterilor occidentale ne-au cerut să ne confirmăm propunerile prin „acțiuni”, prin „fapte”. Deși nici atunci ei nu lipseau, acum toți s-au convins pe baza acțiunilor, pe baza faptelor, că dorim dezarmarea și că cine o ține în loc camuflîndu-se doar prin vorbe despre dezarmare.

Uniunea Sovietică a redus în mod unilateral, începînd din 1955 forțele sale armate, a renunțat la bazele aflate pe teritoriile altor state, își reduce an de an bugetul militar. Ne este îngăduit să întrebăm: Dar unde sînt faptele dvs., domnilor capitaliști?

Guvernul sovietic a prezentat un întreg complex de propuneri de dezarmare realistă. Noi ne-am reafirmat încă o dată alături de țările care acceptă și o dezarmare generală radicală (care ar fi cea mai bună, dar pe care, după cum se vede, puterile occidentale nu sînt gata să o accepte) și o dezarmare generală radicală (care ar fi cea mai bună, dar pe care, după cum se vede, puterile occidentale nu sînt gata să o accepte) și o dezarmare generală radicală (care ar fi cea mai bună, dar pe care, după cum se vede, puterile occidentale nu sînt gata să o accepte).

Nol am declarat însă în auzul tuturor că nu putem accepta să participăm la discuții sterile despre dezarmare. Toată lumea s-a săturat de zarva fără rost făcută de puterile occidentale în jurul problemei dezarmării ce amintește de un basm ceylonese în care se povestește cum elvira negustori violenți au făcut împreună o flota și fiecare, dorind să se înfrupte pe socoteala celui-lalt, s-a prefăcut doar că pune în cazanul comun un pumn de orez, iar apoi, sorbind din cazan numai apă, lăsa să crească din flutura a leșit cum nu se poate mai bună. În același fel, puterile occidentale încearcă să înlocuască adevărata dezarmare prin discuții despre dezarmare. Uniunea Sovietică nu va accepta niciodată o asemenea înșelare a opiniei publice.

La rîndul nostru facem totul ca conferința reprezentanților celor trei țări cu privire la încetarea experiențelor nucleare, care a început la Geneva, să fie înconjurată de succes. Și nu există decât un singur criteriu pentru aprecierea succesului: încetarea pentru totdeauna a experiențelor — a venit timpul pentru aceasta — și încheierea unui acord. Numai aceasta se va putea numi succes și numai aceasta va însemna că conferința a justificat speranțele popoarelor.

A trecut aproape un an de cînd guvernul sovietic a propus să se convoace o conferință a conducătorilor de state la cel mai înalt nivel cu scopul de a se realiza o slăbire substanțială a încordării internaționale. Starea de spirit a opiniei publice mondiale în favoarea convocării unei astfel de conferințe a fost și a rămas alt de evidentă în cercurile conducătoare din SUA, Anglia și Franța nu s-au putut pronunța în mod fățiș împotriva convocării acestei conferințe. De aceea ele au recurs la obșnuitul lor procedeu de tergiversare și amînare și în primul rînd au cerut să se înclădă pe ordinea de zi probleme cu caracter vădit provocator, ca de pildă problema situației din țările Europei răsăritene. De aceea, pînă și în ziua de azi carul nu s-a urît din loc.

An de an crește numărul țărilor cu care Uniunea Sovietică întărește relații prietenești, dezvoltă și extinde continuu contactele de afaceri și politice. Relații de prietenie și colaborare există și se consolidează nu numai între Uniunea Sovietică și celelalte țări ale lagărului socialist, ci și cu multe țări nesocialiste, situate în diferite continente ale globului.

Nu este vina noastră dacă în acest domeniu nu totul se desfășoară cu succes și dacă relațiile cu o serie întreagă de țări lăsa de dorit. Uniunea Sovietică a depus și depune eforturi sustinute în vederea dezvoltării legăturilor economice și culturale cu toate țările, considerînd aceste legături ca o cale importantă și justă pentru crearea unei atmosfere de colaborare și prietenie. Uniunea Sovietică face tot ce depinde de ea pentru a contribui la dezvoltarea unei largi colaborări economice internaționale, inclusiv dezvoltarea comerțului, a schimbului în domeniul științific, în domeniul progresului tehnic.

Acastă linie este urmată și de toate țările socialiste. Aceasta reiese clar și din faptul că volumul comerțului exterior al țărilor socialiste se cifra în 1958 la 39 miliarde ruble, reprezentînd 8 la sută din întregul comerț mondial, iar în 1957 se apropia de suma de 100 miliarde ruble, reprezentînd peste 10 la sută din întregul comerț internațional.

Constituirea din mai a.c. a reprezentanților partidelor comuniste din țările socialiste, care au discutat probleme economice, a constituit începutul unei etape noi, superioare în colaborarea economică dintre țările socialiste, care înseamnă adîncirea diviziunii internaționale a muncii între acestea, coordonarea planurilor de dezvoltare a ramurilor interdependente, accentuarea cooperării și specializării în producția industrială.

Au luat o largă dezvoltare legăturile internaționale ale Uniunii Sovietice în domeniul culturii, științei și tehnicii, învățămîntului, ocrotirii sănătății, turismului. Spre deosebire de trecut, în ultimul an sute de mii de oameni de peste hotare au vizitat Uniunea Sovietică, numeroși oameni sovietici au vizitat alte țări.

Un asemenea schimb aprofundează și întărește hotărîrea lor de a lupta pentru pace, răspîndește adevărul despre Uniunea Sovietică, lăsa, de pildă, recent au fost la noi în vizită parlamentari din Tailandă. Întreîndu-se în patrie, ei au declarat în cadrul unei conferințe de presă că „întreaga propagandă îndreptată împotriva Rusiei este înșelătoare de la început pînă la sfîrșit și că acum știu cum arată Rusia în realitate”.

Este bine cunoscut succesul obținut de tînărul pianist american Van Cliburn în cadrul concursului „Cealovskii” de la Moscova. Dacă domnul Dulles ar promova în politică ceea ce ogîndesc sentimentele americanului de rînd, ceea ce a exprimat Cliburn și mulți alți americani, atunci relațiile dintre U.R.S.S. și SUA ar fi oare așa cum sînt ele acum?

Vizitele muzicienilor și actorilor, ale cîntărilor și sportivilor, ale scriitorilor și oamenilor de știință, ale artiștilor plastici și pedagogilor, capătă o importanță tot mai mare pentru întărirea prieteniei între popoare.

Amintim-vă numai de succesul turneelor în străinătate ale baletului sovietic. Succesul conferinței scriitorilor din țările Asiei și Africii care a generat „spiritul Taşkentului”, are o foarte mare însemnătate progresistă.

Uniunea Sovietică a fost vizitată de numeroși pedagogi din străinătate. Ei au spus adevărul despre felul cum este organizat învățămîntul public la noi. Dertick, conducătorul direcției învățămîntului din SUA, care a condus delegația americană, a declarat: „Nu ne-am putut pur și simplu imagina în ce măsură U.R.S.S., ca stat, s-a consacrat învățămîntului ca mijloc de progres național... Cel zece pedagogi americani s-au înapoiat treziți la realitatea de cele văzute”.

Uniunea Sovietică a încheiat aproape 90 de acorduri internaționale cu țări străine în problema schimbărilor culturale și științifice și majoritatea acestor acorduri s-a realizat bine, spre folosul ambelor părți.

Ce-l drept, există și alte exemple, cum ar fi Anglia, unde organele de resort, după ce mai întâi și-au dat asentimentul pentru încheierea unui asemenea acord, au început ulterior să născăsească subterfugii pentru a torpida încheierea lui; acest lucru însă reflectă în mod evident linia generală a actualului guvern conservator al Angliei, care nu manifestă interes pentru îmbunătățirea relațiilor cu Uniunea Sovietică. În

treacănt zile, luînd cuvîntul acum două săptămîni la Universitatea din Londra, premierul Angliei, Macmillan, a mers alt de departe încît a îndemnat ca legăturile culturale să fie folosite pentru activitate subversivă împotriva U.R.S.S. Asemenea îndemnuri nu sînt o noutate și, după ce se pare, Macmillan înduiește acum la laurii trăgătorilor de stori al propagandei antisovietice care au dat de mult faliment.

Există și fapte cu totul stranii, cînd nu se poate înțelege deloc cum se orientează gazele atunci cînd refuză, cu totul pe neașteptate, să dea dovadă de ospitalitate: ba unei delegații a noastre nu l se permite să meargă la un banchet și să intre în parcul zoologic din Chicago, ba se revocă concertele unui pianist în orașul din S.U.A. asupra cărora se căzuze înainte de acord, ba Italia, dînd noi dovezi de „democratism creștin”, interzice intrarea în țară a 850 turștii sovietici care făceau o călătorie în jurul Europei. Astfel de fapte se mai întîlnesc încă și nici un înțelept nu va fi în stare să priceapă cine anume trage foloase de pe urma lor și care sînt aceste foloase.

O mare importanță a căpătat Expoziția universală de la Bruxelles, care a devenit pentru o jumătate de an un for de întîlniri și de prezentare a realizărilor.

Este suficient să spunem că pavilionul sovietic, despre care un ziar belgian scria că „s-ar părea că emană o atracție magnetică”, a fost vizitat de peste 30 de milioane de oameni. Uniunea Sovietică a obținut peste 520 de premii și medalii.

Semnificativ este și faptul că numeroși vizitatori și presa, revînd avîntul rapid al Uniunii Sovietice, au subliniat că în țara noastră vorbe sînt confirmate întotdeauna prin fapte. Ziarul belgian „Le Peuple” s-a exprimat frumos în numărul său din 21 iunie a.c. despre prezentarea realizărilor noastre: „Acest palat (este vorba de pavilionul U.R.S.S. la expoziție) seamănă cu cuvîntarea roștă de Hrușciov la sesiunea Sovietului Suprem. El vorbește despre dezvoltarea neobișnuită a U.R.S.S. în cele mai diferite domenii”.

Legăturile și contactele dintre popoare întăresc înțelegerea reciprocă, slujesc cauză pămînt. Mii de oameni au cunoscut de la realitățile țărilor Sovietelor, povestind în patria lor despre succesele noastre, mărînd numărul prietenilor noștri.

Tovarășii, oamenii sovietici și prietenii noștri de peste hotare sînt convinși că hotărîrea Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. vor inaugura o nouă etapă a construcției comuniste în U.R.S.S., vor determina un puternic avînt al activității creatoare a poporului nostru.

Nu există forțe în lume care să poată opri înaintarea omenească pe calea comunismului, cauza noastră este invincibilă. Raportul de forțe pe arena internațională s-a schimbat pentru totdeauna și în mod irevocabil în favoarea socialismului.

Trăscă invincibilul steag leninist al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

Trăscă Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — inspiratorul înfrîngător și organizatorul înțelept al victoriilor noastre!

Să întărească popoarele Uniunii Sovietice pe calea lăunioasă a construirii comunismului!

Să se întărească prietenia noastră cu toate popoarele lumii!

Este bine cunoscut succesul obținut de tînărul pianist american Van Cliburn în cadrul concursului „Cealovskii” de la Moscova. Dacă domnul Dulles ar promova în politică ceea ce ogîndesc sentimentele americanului de rînd, ceea ce a exprimat Cliburn și mulți alți americani, atunci relațiile dintre U.R.S.S. și SUA ar fi oare așa cum sînt ele acum?

Vizitele muzicienilor și actorilor, ale cîntărilor și sportivilor, ale scriitorilor și oamenilor de știință, ale artiștilor plastici și pedagogilor, capătă o importanță tot mai mare pentru întărirea prieteniei între popoare.

Amintim-vă numai de succesul turneelor în străinătate ale baletului sovietic. Succesul conferinței scriitorilor din țările Asiei și Africii care a generat „spiritul Taşkentului”, are o foarte mare însemnătate progresistă.

Uniunea Sovietică a fost vizitată de numeroși pedagogi din străinătate. Ei au spus adevărul despre felul cum este organizat învățămîntul public la noi. Dertick, conducătorul direcției învățămîntului din SUA, care a condus delegația americană, a declarat: „Nu ne-am putut pur și simplu imagina în ce măsură U.R.S.S., ca stat, s-a consacrat învățămîntului ca mijloc de progres național... Cel zece pedagogi americani s-au înapoiat treziți la realitatea de cele văzute”.

Uniunea Sovietică a încheiat aproape 90 de acorduri internaționale cu țări străine în problema schimbărilor culturale și științifice și majoritatea acestor acorduri s-a realizat bine, spre folosul ambelor părți.

Ce-l drept, există și alte exemple, cum ar fi Anglia, unde organele de resort, după ce mai întâi și-au dat asentimentul pentru încheierea unui asemenea acord, au început ulterior să născăsească subterfugii pentru a torpida încheierea lui; acest lucru însă reflectă în mod evident linia generală a actualului guvern conservator al Angliei, care nu manifestă interes pentru îmbunătățirea relațiilor cu Uniunea Sovietică. În

treacănt zile, luînd cuvîntul acum două săptămîni la Universitatea din Londra, premierul Angliei, Macmillan, a mers alt de departe încît a îndemnat ca legăturile culturale să fie folosite pentru activitate subversivă împotriva U.R.S.S. Asemenea îndemnuri nu sînt o noutate și, după ce se pare, Macmillan înduiește acum la laurii trăgătorilor de stori al propagandei antisovietice care au dat de mult faliment.

Există și fapte cu totul stranii, cînd nu se poate înțelege deloc cum se orientează gazele atunci cînd refuză, cu totul pe neașteptate, să dea dovadă de ospitalitate: ba unei delegații a noastre nu l se permite să meargă la un banchet și să intre în parcul zoologic din Chicago, ba se revocă concertele unui pianist în orașul din S.U.A. asupra cărora se căzuze înainte de acord, ba Italia, dînd noi dovezi de „democratism creștin”, interzice intrarea în țară a 850 turștii sovietici care făceau o călătorie în jurul Europei. Astfel de fapte se mai întîlnesc încă și nici un înțelept nu va fi în stare să priceapă cine anume trage foloase de pe urma lor și care sînt aceste foloase.

O mare importanță a căpătat Expoziția universală de la Bruxelles, care a devenit pentru o jumătate de an un for de întîlniri și de prezentare a realizărilor.

Este suficient să spunem că pavilionul sovietic, despre care un ziar belgian scria că „s-ar părea că emană o atracție magnetică”, a fost vizitat de peste 30 de milioane de oameni. Uniunea Sovietică a obținut peste 520 de premii și medalii.

Insuflecita sărbătorire a zilei de 7 Noiembrie la Moscova

MOSCOVA 8 (Agerpres) TASS anunță:

În Piața Roșie din Moscova a avut loc în dimineața zilei de 7 Noiembrie parada militară cu prilejul celei de-a 41-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Parada a fost primită de mareșalul Uniunii Sovietice Rodion Malinovski, ministrul Apărării al URSS. Comandantul paradei a fost mareșalul Uniunii Sovietice Kiril Moskalenko. Piețele și străzile orașului erau pavozate cu panouri, pancarte multicolore, diferite lozinci pe care erau înscrise chemările Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu prilejul celei de-a 41-a aniversări a Revoluției din Octombrie, erau expuse portretele lui V. I. Lenin, întemeietorul Statului Sovietic, ale conducătorilor partidului și guvernului.

Istorică Piața Roșie a îmbrăcat haină de sărbătoare. Parada militară a început la ora 10 dimineața. În Piața Roșie se aflau numeroși oaspeți. În tribunele de granit așezate de-a lungul zidului Kremlinului se aflau muncitorii ai întreprinderilor din Moscova, colhoznici, oameni de știință, scriitori, oameni de artă, delegații din mai multe țări ale lumii. În aripa dreaptă a mausoleului lui Lenin și Stalin au luat loc mareșalii ai Uniunii Sovietice, mareșalii ai diferitelor genuri de trupe, generali și amirali ai Forțelor Armate ale URSS.

Au fost de față membri ai Corpului diplomatic, atașați militari ai statelor străine. Cu aplauze prelungite a fost primită apariția la mauseleu a conducătorilor Partidului Comunist și ai guvernului sovietic, a membrilor delegației Republicii Populare Polone, care se află în URSS.

Însoiți de mareșalul Moskalenko, comandantul paradei, mareșalul Malinovski, ministrul Apărării al URSS, a trecut în revistă trupele care erau alinate în Piața Roșie, precum și în piețele și străzile învecinate. După ce a felicitat pe ostași cu prilejul sărbătorii, ministrul Apărării s-a urcat la tribuna mausoleului și a rostit o cuvîntare adresată trupelor și oaspeților, tuturor oamenilor muncii din Uniunea Sovietică.

Parada militară a început la ora 10 dimineața. În Piața Roșie se aflau numeroși oaspeți. În tribunele de granit așezate de-a lungul zidului Kremlinului se aflau muncitorii ai întreprinderilor din Moscova, colhoznici, oameni de știință, scriitori, oameni de artă, delegații din mai multe țări ale lumii. În aripa dreaptă a mausoleului lui Lenin și Stalin au luat loc mareșalii ai Uniunii Sovietice, mareșalii ai diferitelor genuri de trupe, generali și amirali ai Forțelor Armate ale URSS.

Au fost de față membri ai Corpului diplomatic, atașați militari ai statelor străine. Cu aplauze prelungite a fost primită apariția la mauseleu a conducătorilor Partidului Comunist și ai guvernului sovietic, a membrilor delegației Republicii Populare Polone, care se află în URSS.

Însoiți de mareșalul Moskalenko, comandantul paradei, mareșalul Malinovski, ministrul Apărării al URSS, a trecut în revistă trupele care erau alinate în Piața Roșie, precum și în piețele și străzile învecinate. După ce a felicitat pe ostași cu prilejul sărbătorii, ministrul Apărării s-a urcat la tribuna mausoleului și a rostit o cuvîntare adresată trupelor și oaspeților, tuturor oamenilor muncii din Uniunea Sovietică.

Parada militară a început la ora 10 dimineața. În Piața Roșie se aflau numeroși oaspeți. În tribunele de granit așezate de-a lungul zidului Kremlinului se aflau muncitorii ai întreprinderilor din Moscova, colhoznici, oameni de știință, scriitori, oameni de artă, delegații din mai multe țări ale lumii. În aripa dreaptă a mausoleului lui Lenin și Stalin au luat loc mareșalii ai Uniunii Sovietice, mareșalii ai diferitelor genuri de trupe, generali și amirali ai Forțelor Armate ale URSS.

Au fost de față membri ai Corpului diplomatic, atașați militari ai statelor străine. Cu aplauze prelungite a fost primită apariția la mauseleu a conducătorilor Partidului Comunist și ai guvernului sovietic, a membrilor delegației Republicii Populare Polone, care se află în URSS.

Însoiți de mareșalul Moskalenko, comandantul paradei, mareșalul Malinovski, ministrul Apărării al URSS, a trecut în revistă trupele care erau alinate în Piața Roșie, precum și în piețele și străzile învecinate. După ce a felicitat pe ostași cu prilejul sărbătorii, ministrul Apărării s-a urcat la tribuna mausoleului și a rostit o cuvîntare adresată trupelor și oaspeților, tuturor oamenilor muncii din Uniunea Sovietică.

Parada militară a început la ora 10 dimineața. În Piața Roșie se aflau numeroși oaspeți. În tribunele de granit așezate de-a lungul zidului Kremlinului se aflau muncitorii ai întreprinderilor din Moscova, colhoznici, oameni de știință, scriitori, oameni de artă, delegații din mai multe țări ale lumii. În aripa dreaptă a mausoleului lui Lenin și Stalin au luat loc mareșalii ai Uniunii Sovietice, mareșalii ai diferitelor genuri de trupe, generali și amirali ai Forțelor Armate ale URSS.

Au fost de față membri ai Corpului diplomatic, atașați militari ai statelor străine. Cu aplauze prelungite a fost primită apariția la mauseleu a conducătorilor Partidului Comunist și ai guvernului sovietic, a membrilor delegației Republicii Populare Polone, care se află în URSS.

Însoiți de mareșalul Moskalenko, comandantul paradei, mareșalul Malinovski, ministrul Apărării al URSS, a trecut în revistă trupele care erau alinate în Piața Roșie, precum și în piețele și străzile învecinate. După ce a felicitat pe ostași cu prilejul sărbătorii, ministrul Apărării s-a urcat la tribuna mausoleului și a rostit o cuvîntare adresată trupelor și oaspeților, tuturor oamenilor muncii din Uniunea Sovietică.

Parada militară a început la ora 10 dimineața. În Piața Roșie se aflau numeroși oaspeți. În tribunele de granit așezate de-a lungul zidului Kremlinului se aflau muncitorii ai întreprinderilor din Moscova, colhoznici, oameni de știință, scriitori, oameni de artă, delegații din mai multe țări ale lumii. În aripa dreaptă a mausoleului lui Lenin și Stalin au luat loc mareșalii ai Uniunii Sovietice, mareșalii ai diferitelor genuri de trupe, generali și amirali ai Forțelor Armate ale URSS.

Au fost de față membri ai Corpului diplomatic, atașați militari ai statelor străine. Cu aplauze prelungite a fost primită apariția la mauseleu a conducătorilor Partidului Comunist și ai guvernului sovietic, a membrilor delegației Republicii Populare Polone, care se află în URSS.

Însoiți de mareșalul Moskalenko, comandantul paradei, mareșalul Malinovski, ministrul Apărării al URSS, a trecut în revistă trupele care erau alinate în Piața Roșie, precum și în piețele și străzile învecinate. După ce a felicitat pe ostași cu prilejul sărbătorii, ministrul Apărării s-a urcat la tribuna mausoleului și a rostit o cuvîntare adresată trupelor și oaspeților, tuturor oamenilor muncii din Uniunea Sovietică.

Parada militară a început la ora 10 dimineața. În Piața Roșie se aflau numeroși oaspeți. În tribunele de granit așezate de-a lungul zidului Kremlinului se aflau muncitorii ai întreprinderilor din Moscova, colhoznici, oameni de știință, scriitori, oameni de artă, delegații din mai multe țări ale lumii. În aripa dreaptă a mausoleului lui Lenin și Stalin au luat loc mareșalii ai Uniunii Sovietice, mareșalii ai diferitelor genuri de trupe, generali și amirali ai Forțelor Armate ale URSS.

Au fost de față membri ai Corpului diplomatic, atașați militari ai statelor străine. Cu aplauze prelungite a fost primită apariția la mauseleu a conducătorilor Partidului Comunist și ai guvernului sovietic, a membrilor delegației Republicii Populare Polone, care se află în URSS.

Însoiți de mareșalul Moskalenko, comandantul paradei, mareșalul Malinovski, ministrul Apărării al URSS, a trecut în revistă trupele care erau alinate în Piața Roșie, precum și în piețele și străzile învecinate. După ce a felicitat pe ostași cu prilejul sărbătorii, ministrul Apărării s-a urcat la tribuna mausoleului și a rostit o cuvîntare adresată trupelor și oaspeților, tuturor oamenilor muncii din Uniunea Sovietică.

Parada militară a început la ora 10 dimineața. În Piața Roșie se aflau numeroși oaspeți. În tribunele de granit așezate de-a lungul zidului Kremlinului se aflau muncitorii ai întreprinderilor din Moscova, colhoznici, oameni de știință, scriitori, oameni de artă, delegații din mai multe țări ale lumii. În aripa dreaptă a mausoleului lui Lenin și Stalin au luat loc mareșalii ai Uniunii Sovietice, mareșalii ai diferitelor genuri de trupe, generali și amirali ai Forțelor Armate ale URSS.

Au fost de față membri ai Corpului diplomatic, atașați militari ai statelor străine. Cu aplauze prelungite a fost primită apariția la mauseleu a conducătorilor Partidului Comunist și ai guvernului sovietic, a membrilor delegației Republicii Populare Polone, care se află în URSS.

Însoiți de mareșalul Moskalenko, comandantul paradei, mareșalul Malinovski, ministrul Apărării al URSS, a trecut în revistă trupele care erau alinate în Piața Roșie, precum și în piețele și străzile învecinate. După ce a felicitat pe ostași cu prilejul sărbătorii, ministrul Apărării s-a urcat la tribuna mausoleului și a rostit o cuvîntare adresată trupelor și oaspeților, tuturor oamenilor muncii din Uniunea Sovietică.

Parada militară a început la ora 10 dimineața. În Piața Roșie se aflau numeroși oaspeți. În tribunele de granit așezate de-a lungul zidului Kremlinului se aflau muncitorii ai întreprinderilor din Moscova, colhoznici, oameni de știință, scriitori, oameni de artă, delegații din mai multe țări ale lumii. În aripa dreaptă a mausoleului lui Lenin și Stalin au luat loc mareșalii ai Uniunii Sovietice, mareșalii ai diferitelor genuri de trupe, generali și amirali ai Forțelor Armate ale URSS.

Au fost de față membri ai Corpului diplomatic, atașați militari ai statelor străine. Cu aplauze prelungite a fost primită apariția la mauseleu a conducătorilor Partidului Comunist și ai guvernului sovietic, a membrilor delegației Republicii Populare Polone, care se află în URSS.

prinderilor din Moscova, colhoznici, oameni de știință, scriitori, oameni de artă, delegații din mai multe țări ale lumii. În aripa dreaptă a mausoleului lui Lenin și Stalin au luat loc mareșalii ai Uniunii Sovietice, mareșalii ai diferitelor genuri de trupe, generali și amirali ai Forțelor Armate ale URSS.

Au fost de față membri ai Corpului diplomatic, atașați militari ai statelor străine. Cu aplauze prelungite a fost primită apariția la mauseleu a conducătorilor Partidului Comunist și ai guvernului sovietic, a membrilor delegației Republicii Populare Polone, care se află în URSS.

Însoiți de mareșalul Moskalenko, comandantul paradei, mareșalul Malinovski, ministrul Apărării al URSS, a trecut în revistă trupele care erau alinate în Piața Roșie, precum și în piețele și străzile învecinate. După ce a felicitat pe ostași cu prilejul sărbătorii, ministrul Apărării s-a urcat la tribuna mausoleului și a rostit o cuvîntare adresată trupelor și oaspeților, tuturor oamenilor muncii din Uniunea Sovietică.

Parada militară a început la ora 10 dimineața. În Piața Roșie se aflau numeroși oaspeți. În tribunele de granit așezate de-a lungul zidului Kremlinului se aflau muncitorii ai întreprinderilor din Moscova, colhoznici, oameni de știință, scriitori, oameni de artă, delegații din mai multe țări ale lumii. În aripa dreaptă a mausoleului lui Lenin și Stalin au luat loc mareșalii ai Uniunii Sovietice, mareșalii ai diferitelor genuri de trupe, generali și amirali ai Forțelor Armate ale URSS.

Au fost de față membri ai Corpului diplomatic, atașați militari ai statelor străine. Cu aplauze prelungite a fost primită apariția la mauseleu a conducătorilor Partidului Comunist și ai guvernului sovietic, a membrilor delegației Republicii Populare Polone, care se află în URSS.

Însoiți de mareșalul Moskalenko, comandantul paradei, mareșalul Malinovski, ministrul Apărării al URSS, a trecut în revistă trupele care erau alinate în Piața Roșie, precum și în piețele și străzile învecinate. După ce a felicitat pe ostași cu prilejul sărbătorii, ministrul Apărării s-a urcat la tribuna mausoleului și a rostit o cuvîntare adresată trupelor și oaspeților, tuturor oamenilor muncii din Uniunea Sovietică.

Parada militară a început la ora 10 dimineața. În Piața Roșie se aflau numeroși oaspeți. În tribunele de granit așezate de-a lungul zidului Kremlinului se aflau muncitorii ai întreprinderilor din Moscova, colhoznici, oameni de știință, scriitori, oameni de artă, delegații din mai multe țări ale lumii. În aripa dreaptă a mausoleului lui Lenin și Stalin au luat loc mareșalii ai Uniunii Sovietice, mareșalii ai diferitelor genuri de trupe, generali și amirali ai Forțelor Armate ale URSS.

Au fost de față membri ai Corpului diplomatic, atașați militari ai statelor străine. Cu aplauze prelungite a fost primită apariția la mauseleu a conducătorilor Partidului Comunist și ai guvernului sovietic, a membrilor delegației Republicii Populare Polone, care se află în URSS.

Însoiți de mareșalul Moskalenko, comandantul paradei, mareșalul Malinovski, ministrul Apărării al URSS, a trecut în revistă trupele care erau alinate în Piața Roșie, precum și în piețele și străzile învecinate. După ce a felicitat pe ostași cu prilejul sărbătorii, ministrul Apărării s-a urcat la tribuna mausoleului și a rostit o cuvîntare adresată trupelor și oaspeților, tuturor oamenilor muncii din Uniunea Sovietică.

Parada militară a început la ora 10 dimineața. În Piața Roșie se aflau numeroși oaspeți. În tribunele de granit așezate de-a lungul zidului Kremlinului se aflau muncitorii ai întreprinderilor din Moscova, colhoznici, oameni de știință, scriitori, oameni de artă, delegații din mai multe țări ale lumii. În aripa dreaptă a mausoleului lui Lenin și Stalin au luat loc mareșalii ai Uniunii Sovietice, mareșalii ai diferitelor genuri de trupe, generali și amirali ai Forțelor Armate ale URSS.

Au fost de față membri ai Corpului diplomatic, atașați militari ai statelor străine. Cu aplauze prelungite a fost primită apariția la mauseleu a conducătorilor Partidului Comunist și ai guvernului sovietic, a membrilor delegației Republicii Populare Polone, care se află în URSS.

Însoiți de mareșalul Moskalenko, comandantul paradei, mareșalul Malinovski, ministrul Apărării al URSS, a trecut în revistă tr